

и искажимъ всичкото, че ако ще ни и мжъ-
вра. Заправо испросихмы си глъчкж; а-
ма ще и ся вречемъ, че занапрѣдъ ще
бждемъ по-добри и по-почтенни. Тъй ка-
то си приказвахъ, наближихъ пещерѣтъ;
козата, като ги угади, искочи насрѣща
имъ, и тв ѣкъ милвахъ и вървѣхъ къмъ
пещерѣтъ. На здраво оживѣхъ, Райко,
рече Ангелина, твѣ ми е, като че съмъ ся
изново родила.

Като дойдохъ до пещерѣтъ, намѣ-
рихъ вратата отворены; надникнахъ въ-
трѣ, но нѣмаше майка имъ; трѣпки ги
обихъ и двѣтъ, като ненамѣрихъ май-
кж си. Спогледахъ ся и ся запытахъ:
къдѣ е майка ни? Подирь туй прѣпнахъ
едно на твѣ, друго на инакъ да ѣкъ тър-
сятъ. Мале! Мале! выкахъ, обади пи ся,
дойдохмы си, небой ся! Но отъ никъдѣ
нищо ся не чуеше, освѣнь желныйтъ от-
зывъ на тѣхното выканіе.

Сега тв много ся стреснахъ и па-
днхъ въ отчаяніе. Ахъ, колко съмъ зло-
чести! рекохъ и двѣтъ; горката наша
майчица трѣба да е отишла изъ горѣтъ